

hverken skulle af med mere eller mindre. Der skulle sikres balance mellem statens merindtægter og tilbageførelsen til erhvervslivet.

Når tilbageførelsen overstiger merafgifterne, kan ubalancen bringes ud af verden ved enten at reducere tilbageførelsen eller at forhøje afgiftssatserne. Da erhvervene forsat betaler væsentlig lavere CO₂- og energiafgifter end husholdningerne, og da behovet for at reducere CO₂-udledningerne forsat eksisterer, har regeringen valgt at foreslå erhvervenes afgiftssatser forhøjet.

Med dette forslag om forhøjelse af CO₂-afgiften, ønsker regeringen atter at skabe balance i tilbageførelsesregnskabet. Forslaget vil samlet set føre til en stigning i erhvervenes afgiftsbelastning med netto ca. 250 mio. kr. i 2002.

Det bemærkes i øvrigt, at fordelingen af provenuet fra CO₂- og energiafgifterne mellem erhverv og husholdninger ikke kan foretages regnskabsmæssigt, men kun kan beregnes på baggrund af usikker statistik.

Grønne afgifter på erhvervene

Indtil begyndelsen af 1990'erne blev de momsregistrerede erhvervs forbrug af energi ikke belastet af energiafgifter mv., idet virksomhederne kunne få det fulde afgiftsbeløb godtgjort. Dette ændrede sig i 1991, hvor der blev vedtaget en CO₂-afgift, som fra 1993 også kom til at omfatte de momsregistrerede erhverv. CO₂-afgiften blev fastsat til 100 kr. pr. t CO₂. De momsregistrerede erhverv kunne dog fortsat uden videre få halvdelen af afgiften godtgjort. Der var endvidere yderligere lempelser for særligt energiintensive virksomheder, herunder nedsættelse af afgiften til næsten 0 for de virksomheder, der indgik aftale med Energistyrelsen om energibesparelser. Provenuet fra erhvervene blev dengang ikke særskilt ført tilbage, men blev blandt andet brugt til nedsættelse af afgifterne på visse grænsehandelsfølsomme varer.

I 1995 blev det vedtaget, at omlægge og forhøje erhvervenes CO₂- og energiafgiftsbetaling, samt at indføre en SO₂-afgift. CO₂-afgiftens standardsats forblev uændret 100 kr. pr. t CO₂, mens godtgørelsen af CO₂- og energiafgifterne blev reduceret. Godtgørelsen ydes på baggrund af den enkelte virksomheds anvendelse af den forbrugte energi. Erhvervenes energiforbrug

opdeles i tre grupper, med dertil hørende afgiftsniveauer.

- For forbrug anvendt til rumvarme skal der betales fuld energiafgift og CO₂-afgift. Med ændringen af energipakken i 1999 blev der givet mulighed for, at virksomheder under visse omstændigheder kan indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser og ved denne opnå en godtgørelse på 22 pct. af rumvarmeafgiften.
- For forbrug anvendt til let proces skal der ikke betales energiafgift, men CO₂-afgift, med en godtgørelse på 10 pct. af standardsatsen. Virksomheder kan under visse omstændigheder indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser og ved denne opnå en samlet godtgørelse på i alt 32 pct.
- For tunge processer, som er anført i bilaget til kuldioxidafgiftsloven, skal der ikke betales energiafgift, men CO₂-afgift, med en godtgørelse på 75 pct. af standardsatsen. Virksomheder kan under visse omstændigheder indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser og ved denne opnå en samlet godtgørelse på i alt 97 pct.

Foruden CO₂- og energiafgifterne, som alle indgår i tilbageførelsesregnskabet, betaler erhvervene endvidere et eldistributionsbidrag på 1 øre/kWh, dog højst kr. 150.000 pr. virksomhed svarende til et forbrug på 15 mio. kWh. Bidraget blev indført i forbindelse med elreformen i 1999.

Regeringen foreslår at forhøje CO₂-afgiftens standardsats med 35 pct. fra 100 kr./ton til 135 kr./ton, samtidig med at godtgørelsen på 10 pct. for let proces ophæves. Samlet set vil dette betyde en stigning i den effektive belastning af let proces fra 90 kr./ton til 135 kr./ton eller med ca. 50 pct., bortset fra elektricitet, hvor afgiftsbelastningen alene vil stige med 10 pct. I gennemsnit vil afgiftsbelastningen af let proces stige med ca. 16 pct. For tung proces med aftale stiger afgiftsbelastningen fra 3 kr./t CO₂ til 4,05 kr./t CO₂, bortset fra CO₂-afgiften af fuelolie og gasolie, hvor EU's minimumsafgift forsat vil udgøre den effektive nedre grænse for afgiften.

I tabel 2 er illustreret de forskellige effektive afgiftssatser og godtgørelser i 2002, før og efter de foreslåede ændringer, med afgifter på naturgas som eksempel.